

O măsluire în ceașca de cafea

Nicolae Nistor

O MĂSLUIRE ÎN CEAȘCA DE CAFEĂ.
autor Nicolae Nistor
dimineața nu las cuvintele care plâng
să intre în cafeaua mea
o îndulcesc cu ștevie dulceagă
să nu mă prindă vreun amar
sau să-mi obosească picioarele
pun ceașca cu burta în sus
și sper să refac speranțe
toți intrușii cu telefoane triste
îi blochez în trafic
toate caverne le inund
rotesc ceașca cu lumea dată peste cap
apoi o întorc la realitate
stau pe calea ferată
dintre mine și spaime
pregătit să risc
simt viteza din mine
și văd trenul în care dorm
cum vine spre mine
apoi multă lumină...
nimeni nu știe cine bea cafeaua la etajul cinci
există acest etaj?
zgomot de tren zgomot de cafele sorbite
agitație multă pe linie tăcută uitată
cafeaua mea răsturnată intenționat
asemeni zarurilor pe caldarâm
speranța că voi găsi cuvintele
ce vor răspunde vieții
pun degetul în interiorul lumii
acolo voi fi eu tronând..
o măsluire în ceașca de cafea